

גיא חזיון יט

יגיעי כח זהם ונוחה לא מלאתי חזל הייתי וולר מפני הצטול וכמה
 הייתי נוסב דברי רז"ל בכתובות (דכ"ט ע"ב) שחצולה מציאה לידי
 שנונים וכה היה נוספט יוני ולילי עד עת צא ופגע ללכת בדרכי כל הארץ
 ועתה מן השנים גזרו עלי ללכת כע וכד כל כך זמן כונו שאצדתי בקלפים
 ובקובי"א וללכת עם מלומדי תיכוקי ללמוד מהם דעת וזינה כדי שאחרי כל
 הלער הזה הצא עלי אוכל להקתופף בחלרות אל צוהיבהא דרקיעא :
 (יט) וכאמר אליו אמור כל לנו אם קראת ושנית איך עזבת חילת אחים
 ללכת אחרי שצוה הלחוק ותחת החטה שזרעת צילדותך להוליא חות חוכין
 בצמרותך ובזקנותך ואם בצמרותך חטאת למה לא מלאך לבך פעם אחד
 לשבז ונועשך בהיותך צאיתו העולם שהוא עולם הנעשה גם שיה זרקה
 כך ואחיה לא ידעת ולא שונת על לבך .

ויען ויאמר איש אחד מבעלי הוולילה זל יהיר לך שמו אשר הורני ללחוק
 אמר לי דע כי כל שליוות האדם הוא בקלפים ובקובי"אות ואשר הכינס
 וקדרם היה איש חלקים נורא מאל חכם גדול ושלם יודע ספר וזינה וקדרם
 לרמוז לכל תולדות השנים והארץ כדי שיהיו לקיונים לנגד עיניו לראות
 בהם גדולת קונו .

וכאמר אליו אמור כל לנו מה היו חלומותיו ודבריו .

ויען ויאמר . הלא זהות האדם צריחה מולעית מוכח בארץ וראשו מגיע
 השמימה ונתן צו שכל ודעת לחצין צמלחות העולם השפל ושני השנים .
 אך אמנם להרים שכלו למעלה מהם לגדולה ולכבוד לא יחסצו לו כי כבוד
 (מלכים) (חלקים) הקתר דבר . וכונו שאי אפשר לקומא לדון צמלחות
 כך אי אפשר לו לצדס לשפוט ישר צנושכלות אשר למעלה לשמים כי וני
 עלה שנים וירד והגיד איך מלאכי עליון נוסרתים לפריו וכונו שמואל לרז"ל
 (ב) אקרו חקירה זאת וכונו שחנו צפ' אין דורשין (י"א ע"ב) כל הנוקח כל
 בארבעה דברים ראוי לו שלא צא לעולם ויה למעלה ויה לוטה מה לפנים
 ויה לאחור וכו' אם כן ויה טוב כי הכלה חקירתו של אדם צנוני שמו
 וכשידע דרך קבלה שיש יולר יחד את כלם והוא יחיד ונולק עליהם ופועל
 ועושה עושה כרלונו מה לו לצקס גדולות לדעת דרכיו ועלילותיו וני
 שלא חס על כבוד קונו (רשע) יקרא וראוי לו שלא צא לעולם . אלא
 די לו לחקור זהם ושם תכלה חקירתו כו"ס רז"ל (בשבת ע"ה) על כי
 היא הכנותכם וזינתכם לעיני העניים חזיה חכמה שהיא לעיני העניים זה
 חשוב תקופות וכו' וכונו שהאיש שלא ישים שום השכלה והבנה צלבו
 נושג לבהמות הוא וכונו שאליו רוחו גם כן חז"ל (ב"מ דף ע"ה ע"א) על
 ואת

ואת פועל ה' לא יציעו וכו' בן המצקש לדעת יותר ממה שהורשה להצין
יעלה חרס צידו ולא יוכל להצין אחרי כל עמלו חלל כמה דומעלי חעלא
מצי כרצא . אלו הם השתי קלוות שראוי לאדם להחרחק מהם וכמו
שנאמרו צוודות ג"כ שהקלוות לעולם מגוונות והדרך האמלעית לעולם היא
הנכונה בן חתיה בהשכלה שהקלוות הנ"ל יהיו מגוונים והדרך האמלעית
נכונה ועוצה .

ואתם עתה ראה חראה כי בקלפים תכלה החקירה לאדם מכל מה שהורשה
להתצונן זה כי ידוע לחכמים כי כוכבי השמים נחלקו ל"צ מזלות ומ"ח
לורות וכמו כן ימלאון בקלפים מ"ח לורות ולכל א' מהדי מלכים יהיו
עם המלך צומקצו י"צ חתיכות שהם כנגד הי"צ מזלות *) והגלגל גם
כן נחלק לארבעה חלקים וכל חלק וחלק ממונו בעצור שם השמש יראה
שנוי בעולם אם בארבע תקופות השנה קור ומזם קיץ וחורף ואם מדי
יום ציומו כפי עלות הארבעה חלקים ממונו מעוממים או ישרים על
האופק אשר לפיהן יהיה חריכות הימים וחלילות או קלוות ולעולם
שומדין זה המנהג ולא יעצורו לא יוקיעו עליו ולא יגרעו ממונו הן ציוס
היותר ארוך שבשנה או היותר קצר להיות שזרחין על האופק שלשה
מזלות ושוקעים שלשה * *) בן חראה בקלפים כי נחלקו לממשלת ד'
מלכים וכל א' ממונו יוכל להשפיע לאדם בלחוק צרכה או קללה צחת
לו וילדי ציתו את אשר יהיו וועולים כפי טבע ונימוס הלחוק ולעולם
יותר לאדם מהקלפים חשצון ידוע ומספר שזה ולזה יופיעו עוצה ולזה
רעה כמו שלעולם ששה מזלות על האופק ולפעמים יהיה היום ארוך
ולפעמים קצר בן הדבר הזה עוד אם חשים אל המלחקים לצד חראה
כי פעולת הקלפי היא מנוש פעולת הכוכבי כי כמו שלפעמים הכוכבים
ירימו איש מאשפות עד לשמים ומיד צפתע צגללו לכלת יאצד רוחיו
יאמרו איז בן הקלפים ירימו איש צחת לו שפע הללחה ויכלחון ועמודיו
יעשה כסף ומיד התעיק עיניך צו ואיננו ומה שאמרו בהללחה תוכל
להצין בהשפעה רעה כי ידיעת ההפכיים חלל החכמים אחד . וכמו
שהמושגח רע והכוכבים יוכל ע"י השחללותו ומחמתו לקרר את הרעה
כמאמר הכתוב מצי כוועט רגע עד יעצור זעם בן החכם צחכנות הקלפי
ציוס רעה יראה ולא יכנס צווללות הלחוק וילך גרון והליל פסוק והמליט
עד

*) נראה שיש כאן איזה טעות או חסרון :

* *) נ"ל דל"ל שזרחין על האופק ששה מזלות ושוקעים ששה (וכן הוא לקמן)
ועיין נחמד ונעים ב" קצ"ז :

עד יעצורו טעות הרעה אשר אין בהם חפץ ואז ידלג כאל פסח :
 גם בארצות המלכים האלו אשר בקלפים נרמזו בהם ארבע יקודות שונות
 הוסתח העול' וזו יזכר מעשה עולם מארבע העתים שעצרו עליו עתים
 לעוצה עתים לרעה והם זהב וכסף וכחשת וצרור וזהו כי מולך הנוגים
 היה עולם הזהב צעודו חדש ולא היו האנשים מרמזים איש את רעהו ועל
 שלחן אחד כזב לא ידעו אונם לדק לדק ירדפו ופרה ודוב חרעינה איש
 תחת גפנו ותחת תאנתו ואחריו קם עולם הכסף הכרוז צמולך הגביעים
 כי אז התחיל העולם לירד מגדולתו ועוצתו ולא הייתה הצרכה פורלח
 ועולה כמו צראשונה בעולם הזהב כמו שכן נרמז בגביע הזה שיש לו צית
 קצול ואינו עגול לורה שאין לו ראש וסוף כמו מולך הנוגים א תאמר
 מה היה שהיוונים הראשונים היו עוזים ואלו כי הראשונים היו דומין
 לזהב ואלו לכסף וזה העולם התחיל בשמח המולך שלמה כי צימיו
 נחמלאה דיקקום של לצנה כמו שדרשו ז"ל צמדרש רבה פ' החדש הזה
 לכם וכולי (פט"ו) *) . ויהי צמורו לחלקה ולכות צית דוד וזא
 שישק על ירושלים ולקח אולרות הכסף והזהב וירצ תאניה בעולם ואז
 התחיל עולם הכסף ממשלת המולך לדק צנו של המולך טצחי * *)
 וירלץ גולת הזהב ויעמד תחתיה את הכסף הכרוז בגביע וקיימך ואח
 גביעי גביע הכסף . ויקם אח"כ מולך היגיעה אשר לודה ולקח צידו
 מקלות ותחת הכסף יצוא נחשת כי המקל נושל ורמז ליגיעה באומרים
 ז"ל ונקל ורלועה ירדו מן השמים . ויהי צימי המולך טקס אחריו כל
 מקום שנאמר ויהי צימי אין לרה כאלא צה כי הוא מולך עריץ ועל חרצו
 יחיה והוא עולם הצרור אשר אין בכל המוכות רע ממנו וצצריאחו
 כזעזעו כל האילנו' כך בעולם הזה ארץ רעשה וטמא וירח אספו נגהם
 ואין יום שאין צו קללה וכל יום ויום מרובה קללתו משל חצירו ואמלא
 קדושא דקדרא ואון יהא טמיה רצא דאגדחא לא קאי עלמא טנאמר
 ארץ עיפחה כמו אופל כמו שאמרו ז"ל צפ' עגלה ערופה (דמ"ט ע"ב)
 ואל הארבע עולמות האלה רמז חלום כצוכדנלר מלבא ואלו היה מצין
 בקלפים לא היה לריך לדניאל להגיד לו פחרונו כי א עולם הזהב ראש
 רישא דדהצא והיא ממשלת אשור אשר לפי דעת כמורה"רי אצרבנאל
 צפירוסו לדניאל התחילה ויום ונלך אורפל מולך טנער עד כצוכדנלר
 והוא עולם הזהב הכרוז צמולך הנוגים ואחריה קמה ולכות פדק רעה
 מומה

*) וסינויך נוגי הזהב אשר עשה שלמה (מלכים א' י"ד כ"ו) :

* *) עיין צספר ויכוח האהבה לדון יהודה אצרבנאל ז"ל דף כ"ו ע"ב ד"ה חוצצ היה
 לו וכו' :

ונומה חדוהי וד רעוהי די כקף . ואלכו הליתאה וולכות יון די נחשא .
 וולכו רציעאה תהוא חקיפא כפרזלא . וראה נפלאות כי כונו שנחלקי
 הוולכות הרצעית הזאת לשתי חלוקות אדום וישועא כך חלקו המל"ר
 צקלפ"ס לת החרבות כוון שני קצחות ראשו של זה כנגד קופו של זה
 כי הלל אינו וועורצ" צורע אנשא ולא להון דצקין דנה עם דנה . ועוד
 היה ווקיף לדצר חועה ולפחות האנשים צאורי פיו האיש הצליעל
 ולבצח הקלפ"ס צאווור עליהם כהנה וכהנה וצווקוס שאוורו לקלר אין
 לי רשות להאריך ועפרא אפוויה שקצב עלי לטלטלני טלטלה גצר . וגם
 על הקוציאות היה חוצר חצר שקרו והצליו לאור כי נוחצרם וויקדס
 היה חכם גדול ונציא שלא קס לא צישראל ולא צאו"הע והוא היה צלעס
 צן צעור שעליו דרשו ז"ל על ולא קס נציא עוד צישראל כושה צישראל
 לא קס אבל צאו"הע קס ונונו צלעס ווילינו צוודרש תכחווא פרשח נח
 שנלעס התחיל צקוציאות וכו' ועל חכמה גדולה ונחכמות העצב והחכמה
 חצרם ויקדס כי שצועות וועות ונקודתם אשר לעולם שצעה שצעה זכר
 לוועשה צראשית כי ששח ימים עשה ה' וכו' וציוס השציעי שצח ושצעת
 כוכבי הנצוכה נרוחו צהם כי כמוהם יופיעו טוזה או צהלוכס או צהחרם
 חצור . גם נרוח צהם פ' וירוס וואג וולכו והוא הוולך דוד כי כשזה
 קס זה יורד כונו שזכר זה הפ' צעל העקידה ז"ל שס *) . גם צעיון
 חוורם שהוא מהעלמות היצעות ולחוקס שהוא גלגולס על הלוח או
 העצלא . חור כי נרוח גלגול עלויות הווחים צווחילות . ודצרים אחריש
 ולהג הרצה שהיה חוור צקוד שית הווספר הזה הוועולה ווהשצעה אשר
 החכם ויחז"ל קראו ווספר שלם לשלוותו הגם כי צעלס וראשונה אין
 הווספר שלם חלא השעה כונו שווצואר לחצווי הווספר . והחכם צעל
 העקידה קשר צצחו צפ' שוויי (ש' כ"ע) * *) . הן חלה קלות דצרו
 אשר פתווי גם יכלו לי לעזוב כל שאר הדצרים והעסקים ולשים ווגווחי
 צקלפ"ס אשר חשצתי צהם חלוי כל שלימות האדם כי הרשנו ערוס הזה
 צנועס אמרו לפתותני חור לקקר יש לו רגלים וצנה צנן על תהו
 ואצ"י צהו ויציאוני עד הלום :

(בא) ויהי אחרי הדצרים האלה נקצו הנפשות האלה ואלתו ואלתו חזרו לדצרינו
 ואחחיל לקפר הראשי פרקים שהיו ציינו יאוור . תחילה היז צאוי לי לקחת מן הרוח
 ה' יאבין אגר ירוחו הוועות ההם לחשצון כ"ץ לנאה ולתת לוודת רינה נקיים וכל ווס
 ועול וסוס הולאה ונקודרת ונלתי ונקודרת עשרה לנאה וודי שנה צנה . והווחר
 היינו

*) ודרצ וודרש תלפיות ערך הון כ' שזה הפור שהשליך הון הרשע עש"ט :
 * *) ר"ל צצח ווספר השצעה :